

relse, men det skal blot ikke være det, de skal sove i. Hvor det kan ske, maa de helst opholde sig i Familiens Skød, sammen med Husbond og Madmoder; det er begge Parter bedst tjente med. Nu ved jeg nok, at Forholdene i By og paa Land kan være meget forskellige, men paa Landet i hvert Fald er det det almindeligste, at saavel Karle som Piger og Drengene udenfor Arbejdstiden opholder sig inde hos Husbond og Madmoder. Naar der i Loven findes den Bestemmelse, at de kan kræve anvist et opvarmet Værelse til Opholdsrum, synes jeg, at de Krav, der i den Retning kan stilles, med Rette er fyldestgjorte.

Det er forleden sagt mig af en Mand, at han havde været til et Møde, hvor et Par Socialdemokrater havde hævdet, at jeg havde gjort mig til Talsmand for, at man ikke skulde kræve Enmandssenge, men at Tyendet godt kunde have Tomandssenge; det skulde have været min Stilling ved Behandlingen af det Lovforslag, vi beskæftigede os med i 1911—12 og 1912—13. Det har aldrig været min Stilling, det ved de ærede Medlemmer, der sad i Udvalg sammen med mig; jeg har ikke alene ikke udtalt det Ønske, men jeg er fuldstændig enig med Forslagsstillerne i, at det er aldeles forkasteligt at forlange, at man skal sove i Seng sammen med et fremmed Menneske, som maaske kan være befængt med en smitsom Sygdom. Jeg skulde ikke have nævnt dette, naar der ikke var blevet fremsat den fejlagtige Paastand om min Stilling, men jeg vil tilbagevise den med det samme og hævde, at jeg lige saa lidt som vist nogen anden holder paa, at man skal have Tomandssenge.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget i Haab om, at det med god Villie fra alle Sider nogenlunde let skal lykkes at opnaa Enighed om de Ændringer, som jeg anser for nødvendige, for at man kan faa en god Lov ud af Forslaget.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i dette Ting og haaber, at vi maa faa gennemført et Forslag, som vi kan være tjente med.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Udvalget angaaende Forslag til midlertidig Lov om Ændring i § 40 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke har i Dag afgivet Betænkning.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om sagkyndig Bistand i Sager vedrørende

Præstegaardsbygninger har i Dag afgivet Betænkning.

Næste Møde afholdes i Morgen Torsdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i private Tjenesteforhold.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.

62de Møde.

Torsdag den 17. Januar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i private Tjenesteforhold.

Forhandlingen genoptoges.

Emil Petersen: Alle de ærede Medlemmer, der har haft Ordet om denne Sag, har været enige om, at Tyendeloven af 10. Maj 1854 er forældet, og at den bør erstattes med en Beskyttelseslov for Børn og unge Mennesker. Heri er ogsaa jeg enig, saa det er ikke om den Side af Sagen, jeg ønsker at udtale mig. Derimod er der nogle enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, hvorom jeg har Lyst til at sige et Par Ord.

De, der har konciperet dette Lovforslag, har givet det en saadan Habitus, at man kan se, at deres Tanker særlig har været henvendte paa det, jeg vil kalde den materielle og den praktiske Side af Sagen, den materielle Side først og fremmest. De har haft deres Opmærksomhed henvendt paa, at Børn og unge Mennesker bør leve og arbejde under gode fysiske og materi-